KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. juli 1981

om en plan om støtte, som den nederlandske regering agter at yde til en produktionskapacitet for en virksomhed inden for fødevareemballageindustrien

(Den nederlandske tekst er den eneste autentiske)

(81/718/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med nævnte artikel at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

ved artikel 6 i den nederlandske lov af 29. juni 1978 (Wet Investeringsrekening (WIR)) [1] vedrørende stimulering og styring af investeringerne er der indført en »supplerende præmie til store projekter«; tilskuddet ydes til investeringsprojekter, der overstiger 30 millioner fl., og det kan være på op til 4 % af det pågældende investeringsbeløb, afhængigt af antallet af nyoprettede arbejdspladser;

ved undersøgelsen af nævnte lovforslag i overensstemmelse med proceduren i EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, anførte Kommissionen, at den »supplerende præmie til store projekter« udgjorde en generel støtteordning, da det ikke indeholdt noget erhvervsmæssigt eller regionalt mål; da ordningen finder anvendelse på alle investeringer uden skelnen mellem virksomheder, regioner eller erhvervsgrene, kunne den ikke omfattes af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) eller c); uden en sådan nærmere specifikation af industrielle eller regionale mål kunne Kommissionen ikke vurdere ordningens virkninger på handelen mellem medlemsstater eller på konkurrencen og således vurdere, om den var forenelig med fællesmarkedet;

hvad sådanne generelle støtteordninger angår, er det Kommissionens praksis at acceptere dem, når én af følgende to betingelser er opfyldt; medlemsstaten anmelder til Kommissionen enten en regional eller erhvervsmæssig plan for ordningens anvendelse eller, hvis den ikke finder dette muligt, vigtige enkelttilfælde, hvor ordningen anvendes;

i overensstemmelse med dette standpunkt anmodede Kommissionen om, at alle enkelttilfælde af anvendelse af »den supplerende præmie for store projekter« i betragtning af de pågældende investeringers omfang på forhånd og i behørig tid, jf. EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, blev anmeldt til den;

under drøftelser med de nederlandske myndigheder meddelte Kommissionen, at den ville tage stilling til præmiens ydelse fra sag til sag og under hensyntagen til de hermed forbundne fordele og til de principper, der er nedfældet i artikel 92 ff., eller som er udviklet i forbindelse med den praktiske anvendelse af disse bestemmelser; af den omstændighed, at Kommissionen har krævet systematisk forhåndsmeddelelse om hvert enkelttilfælde, kan den nederlandske regering ikke udlede, at Kommissionen på forhånd har udtrykt noget positivt standpunkt over for ordningen med den supplerende præmie;

den nederlandske regering har imødekommet Kommissionens anmodning ved i artikel 6, stk. 7, og i artikel 7, stk. 3, i kapitel V i nævnte nederlandske lov af 29. juni 1978 at indføre regler om sådan forhåndsmeddelelse;

II

ved skrivelse af 16. august 1979 meddelte den nederlandske regering i overensstemmelse med denne procedure Kommissionen, at den agtede at yde »den supplerende præmie til store projekter« til en virksomhed inden for emballageindustrien;

formålet med at yde støtte til en virksomhed er at bidrage til at fordoble emballageproduktionskapaciteten for fødevarer i Moerdijk, hvilket indebærer oprettelse af 118 nye arbejdspladser;

de samlede investeringsomkostninger anslås til 39,2 millioner fl., og projektet kan opnå et tilskud på 0,5 million fl. som led i WIR-støtteordningen (»supplerende præmie for store projekter«); på grund af beliggenheden i Moerdijk-området gives der ikke regionalstøtte til projektet.

[1] Staatsblad 1978, nr. 368.

for tiden er det nederlandske marked langt fra stort nok i forhold til den produktionskapacitet, der forventes efter gennemførelsen af dette projekt; i det mindste en del af den overskydende produktion er beregnet til afsætning på markederne i de øvrige medlemsstater;

den støttemodtagende virksomhed, som allerede er etableret i Moerdijk, ønsker med den pågældende investering at blive i stand til at imødekomme en stigende efterspørgsel;

III

den 14. december 1979 svarede den nederlandske regering på Kommissionens skrivelse i medfør af EØF-traktatens artikel 93 og understregede i den forbindelse, at WIR-ordningen er automatisk og ikke kan anvendes selektivt, således at der tages hensyn til nytten af den påtænkte investering; den nye kapacitet vil efter virksomhedens skøn blive anvendt til at imødekomme efterspørgslen i tredjelande; investeringen påregnes at få afledet virkning i regional sammenhæng;

IV

den af den nederlandske regering foreslåede støtte vil derfor kunne påvirke handelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller true med at fordreje konkurrencen ved at begunstige den pågældende virksomhed eller dens produktion, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 1;

ifølge EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er støtte, som opfylder de i samme artikel anførte kriterier principielt uforenelig med fællesmarkedet; i de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, omhandlede undtagelsesbestemmelser fra denne uforenelighed nævnes de mål, der skal søges nået i Fællesskabets og ikke i den enkelte støttemodtagende virksomheds interesser; disse undtagelser skal fortolkes snævert i forbindelse med en gennemgang af enhver regional eller erhvervsmæssig støtteordning eller ethvert enkelttilfælde, hvor generelle støtteordninger finder anvendelse, og navnlig kan der kun indrømmes undtagelse, hvor Kommissionen selv kan fastslå, at uden støtten kan markedskræfternes frie spil ikke i sig selv føre til, at de pågældende virksomheder handler til virkeliggørelse af et af de i nævnte undtagelsesbestemmelser anførte mål;

at indrømme en undtagelse, når det drejer sig om støtte, for hvilken der ikke er nogen modydelse, ville svare til, at det accepteredes, at handelen mellem medlemsstater blev påvirket og konkurrencen fordrejet, uden at der ville tilflyde Fællesskabet nogen fordel heraf, samtidig med at det ville være en godkendelse af, at visse medlemsstater fik urimelige fordele;

når Kommissionen anvender ovennævnte principper i forbindelse med sin undersøgelse af enkelttilfælde, hvor generelle støtteordninger bringes i anvendelse, skal den finde det godtgjort, at der fra den støttemodtagende virksomheds side foreligger en modydelse, således at forstå, at ydelsen af støtten skal fremme opnåelsen af et af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte mål, kan en sådan modydelse ikke påvises, og navnlig hvor den støttede investering alligevel ville være blevet foretaget, er det klart, at støtten ikke bidrager til at opnå de i undtagelserne nævnte mål, som tjener til at øge den pågældende virksomheds finansielle styrke;

i nærværende tilfælde synes der ikke at foreligge en sådan modydelse fra den støttemodtagende virksomheds side;

den nederlandske regering har nemlig ikke kunnet give — og Kommissionen har ikke kunnet finde — nogen begrundelse for, at den pågældende støtte opfylder betingelserne for at kunne falde ind under en af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelsesbestemmelser;

for så vidt angår de i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), indeholdte undtagelsesbestemmelser angående støtte til fremme af udviklingen af visse områder, må det antages, at området Moerdijk ikke er et område, hvor levestandarden er »usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse«, som anført i undtagelsesbestemmelsen i litra a); hvad angår undtagelsesbestemmelsen i litra c), har den nederlandske regering ikke medtaget området blandt dem, som kræver speciel regional udviklingsstøtte; den nderlandske regering har i sine bemærkninger til Kommissionen understreget, at »den supplerende præmie til store projekter« ikke ydes på grundlag af regionale betragtninger;

for så vidt angår undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), er de pågældende investeringer under alle omstændigheder underlagt de normale markedskræfter; desuden er der ikke ved den pågældende investering noget, der specielt giver den karakter af »et projekt af fælleseuropæisk interesse« eller »et projekt, der kan afhjælpe alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«, hvis fremme berettiger til, at der i henhold til EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), gøres undtagelse fra EØF-traktatens artikel 92, stk. 1; da Kommissionen tog stilling til WIR-støtteordningen, påpegede den i øvrigt, at Nederlandene er en del af Fællesskabets centrale regioner, dvs. regioner, der i fællesskabssammenhæng ikke har de alvorligste sociale og økonomiske problemer, samtidig med at de udgør

en region, hvor der er en reel fare for, at der vil finde et overbud af støtte sted, og hvor enhver støtte i højere grad end andetsteds vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, endvidere findes der i de foreliggende socio-økonomiske oplysninger for Nederlandene intet, der giver anledning til at udlede, at der i traktatens forstand hersker en alvorlig forstyrrelse i landets økonomi; det er ikke formålet med »den supplerende præmie til store projekter«, således som den ydes i konkrete tilfælde, at afhjælpe en sådan situation; hvis man antog et andet standpunkt, ville Nederlandene i den nuværende situation med langsom vækst og stor arbejdsløshed i hele Fællesskabet få mulighed for til egen fordel at tiltrække investeringer fra andre, mindre gunstigt stillede medlemsstater; den seneste økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet taler for, at dette standpunkt fastholdes både over for præmien som sådan og over for de enkelte tilfælde, hvor den kan ydes;

hvad endelig angår undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene«, viser en undersøgelse af udviklingen inden for fødevareemballageindustrien, at markedskræfterne i sig selv uden offentlig indgriben skulle kunne sikre en normal udvikling inden for denne industri; i det foreliggende tilfælde, hvor det i første række drejer sig om at øge markedsandelen for en af de største producenter af emballage til fødevarer i Fællesskabet, og hvor produktionsstigningen desuden efter al sandsynlighed vil føre til en stigning på 20 % af eksporten til de øvrige medlemsstater, er der ikke grundlag for at antage, at den påtænkte støtte ikke vil ændre samhandelen i et omfang, der strider mod den fælles interesse;

herefter opfylder det nederlandske støtteprojekt ikke de nødvendige betingelser for at kunne falde ind under en af undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kongeriget Nederlandene undlader at gennemføre det projekt, hvorom den nederlandske udenrigsminister gav Kommissionen meddelelse ved skrivelse af 16. august 1979, og som går ud på at yde en »supplerende præmie til store projekter« i forbindelse med investeringer, der foretages i Moerdijk af et nederlandsk selskab i fødevareemballageindustrien.

Artikel 2

Kongeriget Nederlandene underretter inden to måneder fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, som den har truffet med henblik på at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1981.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Medlem af Kommissionen